

Administratieve- lastenverlichting micro- ondernemingen

De Europese Commissie stelt aanpassing van de Vierde en de Zevende Richtlijn vennootschapsrecht (financiële verslaglegging) voor. Deze zullen volgens de commissie resulteren in enerzijds kwalitatieve verbeteringen van de richtlijnen voor alle belanghebbenden en anderzijds in administratieve-lastenverlichting voor vooral de allerkleinste ondernemingen. Wat zijn de beweegredenen van de commissie voor de introductie van deze zogenoemde micro-entiteiten?

Arjan Boot, Assurance
Peter J. Veerman, Assurance

1. Inleiding

Naar aanleiding van de financiële crisis heeft de Europese Commissie in november 2008 een 'Europees economisch herstelplan' uitgebracht om het vertrouwen van de consument en het bedrijfsleven te herstellen. Het plan beoogt de lasten voor kleine en middelgrote ondernemingen terug te dringen. 'Kleine en middelgrote ondernemingen' worden ook wel SME's genoemd: 'Small and Medium sized Entities'. Tot de kleine ondernemingen behoren die ondernemingen die voldoen aan minimaal twee van de drie volgende criteria: omzet < € 8,8 miljoen, balanstotaal < € 4,4 miljoen en aantal

werknemers < 50. Voor middelgrote ondernemingen zijn deze criteria respectievelijk € 17,6 miljoen, € 8,8 miljoen en 250 werknemers. De eerste stap voor het herstelplan bestond uit vereenvoudigingvoorstellen voor middelgrote ondernemingen en het verduidelijken van de verplichtingen voor het opstellen van een geconsolideerde jaarrekening. Vervolgens heeft de Europese Commissie voor de lidstaten een mogelijkheid geïntroduceerd om zogenoemde micro-entiteiten te creëren die vrijgesteld zijn van financiële verslaglegging volgens de Vierde Richtlijn. Op 26 februari 2009 heeft de Europese Commissie een voorstel gedaan

voor aanpassing van de Vierde Richtlijn. Op hetzelfde moment heeft de Europese Commissie in de derde stap een 'consultation paper' uitgebracht. Met deze consultatie wil de commissie meer inzicht krijgen in de mogelijkheden om de Vierde en Zevende Richtlijn te moderniseren en te vereenvoudigen om zodoende de administratieve lasten voor kleine ondernemingen te verlagen en tevens kwalitatieve verbeteringen in de richtlijnen aan te brengen voor alle ondernemingen die hieronder vallen. Bijkomende doelstelling van de consultatie is verduidelijking van de tekst van de richtlijnen voor regelgevende instanties en gebruikers in het algemeen. De commissie wil voor het eind van 2009 met een voorstel voor aangepaste wetgeving komen.

In april heeft de Europese Raad besloten dat de voorstellen voor micro-entiteiten niet op deze wijze zullen worden behandeld. De commissie zal de voorstellen nu integreren in de voorstellen tot vereenvoudiging van de Vierde en Zevende Richtlijn.

2. Micro-entiteiten

Het doel van de voorstellen van de commissie voor de introductie van micro-entiteiten is het groeipotentieel van kleine ondernemingen optimaal te benutten door hun administratieve verplichtingen te verminderen en de aanpassing van rapportageverplichtingen aan de werkelijke behoeften van gebruikers en opstellers te vergemakkelijken. In dit artikel zal de effectbeoordeling van de commissie worden samengevat. In de beoordeling wordt een beschrijving gegeven van de problemen in verband met de huidige richtlijnen, wordt een aantal beleidsopties voorgesteld en vindt een analyse plaats van de haalbaarheid en – voor zover van toepassing – de verwachte effecten van de voorstellen.

Effectbeoordeling

Vennootschapsrecht, financiële verslaglegging en controle van jaarrekeningen

Op het gebied van financiële verslaglegging stelt de Vierde Richtlijn voor vennootschapsrecht minimumeisen vast voor de jaarverslagen van ondernemingen met beperkte aansprakelijkheid. In de periode waarin de richtlijnen voor de financiële verslaglegging werden opgesteld, was de overheersende opvatting dat kleine ondernemingen niet wezenlijk verschillen van grote ondernemingen en aan vergelijkbare verslagleggingsvoorschriften moeten voldoen. Deze opvatting is nu veranderd met het inzicht

Samenvatting

Op 26 februari 2009 heeft de Europese Commissie voorgesteld de lidstaten de mogelijkheid te geven een categorie 'micro-entiteiten' te creëren. Deze entiteiten zijn dan vrijgesteld van financiële verslaglegging volgens de Vierde Richtlijn. In hoofdstuk 2 wordt de effectbeoordeling van dit voorstel door de commissie behandeld, waarna in hoofdstuk 3 de gevolgen voor de Nederlandse situatie worden belicht.

dat de kleinere ondernemingen andere behoeften hebben – bekend als het 'denk eerst klein'-beginsel. Het is van belang te overwegen welke vereisten in de Vierde Richtlijn moeten worden ingetrokken of vervangen om de financiële verslaglegging voor micro-entiteiten te vereenvoudigen. De Zevende Richtlijn vennootschapsrecht hoeft niet te worden gewijzigd aangezien de huidige tekst van die richtlijn de lidstaten de mogelijkheid biedt om kleine ondernemingen vrij te stellen van de verplichting om een geconsolideerde jaarrekening op te stellen. In Nederland is die optie in de wet overgenomen.

Definitie van micro-entiteiten

De categorie 'micro-entiteiten' wordt door de commissie gedefinieerd als ondernemingen die voldoen aan minimaal twee van de volgende drie criteria:

- minder dan tien werknemers;
- een balanstotaal van minder dan € 500.000; en
- een omzet van minder dan € 1.000.000.

Praktijken bij de belangrijkste handelspartners van de Europese Unie

In andere economisch vergelijkbare rechtsstelsels van belangrijke handelspartners van de Europese Unie zijn de voorschriften op het gebied van financiële verslaglegging voor kleine ondernemingen doorgaans minder veeleisend dan de voorschriften van de richtlijnen voor de financiële verslaglegging. In de VS is er bijvoorbeeld doorgaans geen wettelijke verplichting voor niet-beursgenoteerde ondernemingen om jaarrekeningen op te stellen of te publiceren. Er zijn geen aanwijzingen dat deze minder strenge voorschriften een belemmering voor ondernemingen in de VS vormen om externe financiering te verkrijgen.

Procedurele kwesties, raadplegingen van belanghebbenden en subsidiariteit

De commissie heeft al een aantal initiatieven genomen om de administratieve lasten voor kleine en middelgrote ondernemingen te verminderen. Zo heeft de commissie in 2005 een programma opgezet om de administratieve kosten te meten en om te onderzoeken welke vereisten de meeste lasten kunnen veroorzaken, met als doel de administratieve lasten voor de ondernemingen in de EU te verminderen. De commissie heeft in juli 2007 een mededeling gepubliceerd waarin mogelijke wijzigingen en veranderingen in de richtlijnen ten aanzien van financiële verslaglegging aan bod kwamen. Belanghebbenden werden opgeroepen op de mededeling te reageren. In die mededeling stelde de commissie de invoering voor van de nieuwe categorie micro-entiteiten in de Vierde Richtlijn vennootschapsrecht die door lidstaten desgewenst van de werkingssfeer kunnen worden uitgesloten.

De meerderheid van de belanghebbenden die hebben gereageerd was voorstander van vrijstelling van micro-entiteiten van de voorschriften van die richtlijnen. De vrijstelling werd gesteund door de meerderheid van de ondernemingen, openbare instellingen, banken en verzekeringsmaatschappijen die aan de enquête deelnamen. De grootste tegenstand kwam van de accountants en de financieel controleurs.

In een verslag van de High Level Group of Independent Stakeholders on Administrative Burdens wordt opgeroepen tot snelle invoering van de mogelijkheid voor lidstaten om micro-entiteiten vrij te stellen en tot een algemene herziening van de richtlijn voor de financiële verslaglegging met het 'denk eerst klein' beginsel als belangrijkste leidraad.

Volgens het subsidiariteitsbeginsel moet worden nagegaan of harmonisatie op EU-niveau voor micro-entiteiten werkelijk noodzakelijk is. De meeste verplichtingen die administratieve lasten met zich meebrengen, zijn afkomstig van EU-richtlijnen. Voor de vermindering ervan zijn maatregelen op EU-niveau noodzakelijk.

Probleemomschrijving

De voorschriften van de richtlijnen voor de financiële verslaglegging gelden voor alle vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, ongeacht andere factoren (zoals grootte, financiering of type activiteiten). Meestal zijn kleine ondernemingen aan dezelfde voorschriften onderworpen als grotere ondernemingen. In veel situaties moet bepaalde informatie slechts worden verstrekt om aan de wettelijke

verplichtingen te voldoen. In die gevallen is dus sprake van administratieve lasten.

Twee elementen van deze administratieve lasten kunnen nader worden geanalyseerd:

- *administratieve kosten die niet gerelateerd zijn aan de grootte van de onderneming en die daarom onevenredig zijn voor de kleinste ondernemingen in vergelijking met de grotere ondernemingen*

Startende ondernemingen en kleine ondernemingen zijn kwetsbaar voor excessieve administratieve verplichtingen, aangezien deze verplichtingen middelen aan hun zakelijke kernactiviteiten onttrekken. De meeste administratieve kosten zijn vaste kosten, en micro-entiteiten moeten relatief veel meer middelen aanwenden om aan een wettelijk voorschrift te voldoen dan grotere ondernemingen.

- *voorschriften van de richtlijnen die niet zijn afgestemd op de behoeften van de micro-entiteiten en de gebruikers van hun jaarrekeningen*

Doorgaans worden zeer kleine ondernemingen geleid door de eigenaar en zijn verplichte jaarrekeningen niet van significant belang voor de beoordeling van de resultaten van de onderneming. Bovendien is het aantal investeerders in micro-entiteiten vaak beperkt, zijn zij vaak rechtstreeks betrokken bij de leiding van de onderneming en hebben zij rechtstreeks toegang tot of inzage in de financiële gegevens van de onderneming. De financiering is niet afkomstig van de aandelenbeurs maar uit eigen middelen en kredieten van banken. De belangrijkste gebruikers van de financiële informatie (banken en belastingautoriteiten) hebben de mogelijkheid om informatie te vragen die verder gaat dan die van de wettelijke verslagleggingverplichtingen. De wettelijk voorgeschreven financiële informatie voorziet doorgaans niet in de behoefte van de andere belanghebbenden. Hun relatie met de kleine ondernemingen is namelijk vaak meer gebaseerd op wederzijds vertrouwen dan op (toegang tot) financiële informatie.

De omvang van het probleem

Ongeveer 7,2 miljoen vennootschappen in de EU zijn onderworpen aan de verslagleggingvoorschriften binnen de werkingssfeer van de richtlijnen voor de financiële verslaglegging. Ongeveer 5,4 miljoen (ofwel 75 procent) daarvan zijn micro-entiteiten. Uit een studie blijkt dat de kosten om aan de voorschriften van de richtlijn te voldoen, gemiddeld

€ 1.558 per onderneming bedragen. Van dit bedrag is de administratieve last (het verzamelen en verwerken van informatie louter om aan de wettelijke voorschriften te voldoen) € 1.169. Dit leidt ertoe dat de totale administratieve last op EU-niveau naar schatting € 6,3 miljard bedraagt.

Doelstellingen

Om het concurrentievermogen van de micro-entiteiten te verbeteren en hun groeipotentieel optimaal te benutten, moeten de administratieve lasten tot het minimum worden beperkt.

De doelstellingen zijn:

- vermindering van de administratieve lasten van bedrijven in de EU, in het bijzonder voor kleine en middelgrote ondernemingen en micro-entiteiten, met behoud van doeltreffende bescherming en informatie voor belanghebbenden;
- de afstemming van de verslagleggingsvoorschriften voor de micro-entiteiten op de werkelijke behoeften van gebruikers en opstellers mogelijk maken.

Beleidsopties en te verwachten effecten

De commissie overweegt verschillende beleidsopties:

- Optie 0. Ongewijzigde handhaving van de richtlijnen
- Optie 1. Aanmoediging van een volledig gebruik van de bestaande opties van de richtlijnen financiële verslaggeving
- Optie 2. Verplichte uitsluiting van micro-entiteiten van de werkingssfeer van de richtlijnen
- Optie 3. Mogelijkheid voor lidstaten om micro-entiteiten uit te sluiten van de werkingssfeer van de richtlijnen
- Optie 4. Invoering van een vereenvoudigde verslagleggingregeling voor micro-entiteiten
- Optie 5. Wijzigingen van de huidige richtlijnen zonder invoering van de nieuwe categorie micro-entiteiten

Optie 0. Ongewijzigde handhaving van de richtlijnen

Het basisscenario houdt in dat er geen maatregelen worden genomen.

Optie 1. Aanmoediging van een volledig gebruik van de bestaande opties van de richtlijnen financiële verslaggeving

Wanneer de wetgeving niet wordt gewijzigd, kan de commissie de lidstaten toch oproepen om alle beschikbare vereenvoudigingsmogelijkheden in de richtlijnen te benutten. De schatting van de potentiële besparing van het volledig

gebruik van bestaande drempels en vrijstellingen bedraagt tot € 1,8 miljard voor het microsegment. Het is echter onwaarschijnlijk dat dit bedrag zal worden bereikt. De huidige richtlijn is gebaseerd op algemene voorschriften met slechts een mogelijkheid voor lidstaten om mondesmaat vrijstelling van sommige van die voorschriften te verlenen. Er is geen mogelijkheid om algemenere vrijstellingen te verlenen, wat de bruikbaarheid van deze mogelijkheden vermindert en deze in het algemeen minder aantrekkelijk voor lidstaten maakt.

Bovendien zou deze optie de lastenvermindering niet vergemakkelijken in de lidstaten die deze mogelijkheden reeds gebruiken. Evenmin zou deze optie een oplossing bieden voor de discrepantie tussen de richtlijnen voor de financiële verslaggeving en de behoeften van de kleinste ondernemingen en voor de administratieve lasten die hieruit voortvloeien.

Optie 2. Verplichte uitsluiting van micro-entiteiten van de werkingssfeer van de richtlijnen

Door een verplichte uitsluiting van micro-entiteiten zouden alle financiële-verslagleggingsvoorschriften voor deze groep worden opgeheven; een geval van maximale harmonisatie. Het effect van deze optie is hetzelfde als het maximale effect van optie 3, die in het volgende punt wordt behandeld. Gezien de verschillen in boekhoudculturen en verslaggevingstradities binnen de EU is het echter zeer onwaarschijnlijk dat dit voorstel politiek aanvaardbaar is voor alle EU lidstaten.

Optie 3. Mogelijkheid voor lidstaten om micro-entiteiten uit te sluiten van de werkingssfeer van de richtlijnen

De lidstaten zouden de mogelijkheid hebben om de meest relevante voorschriften vast te stellen waaraan de micro-entiteiten moeten voldoen en bijvoorbeeld verschillende verslagleggingsvoorschriften samenvoegen tot één voorschrift.

Optie 4. Invoering van een vereenvoudigde verslagleggingregeling voor micro-entiteiten

Eén optie is het vastleggen van een op micro-entiteiten toegesneden verslagleggingregeling in de richtlijnen voor de financiële verslaggeving. In tegenstelling tot de 'vrijstellings-optie' zou voor een dergelijke nieuwe regeling een langere voorbereidings- en uitvoeringsperiode nodig zijn. Daarom is deze optie niet geschikt om binnen de gegeven tijdslimiet een snelle lastenvermindering te bereiken.

Optie 5. Wijzigingen van de huidige richtlijnen zonder invoering van de nieuwe categorie micro-entiteiten

Het is mogelijk enkele snelle veranderingen in de richtlijnen voor de financiële verslaglegging aan te brengen. Deze zouden in een kort tijdsbestek tot beperkte lastenverminderingen kunnen leiden. Zij vormen echter geen oplossing voor het belangrijkste probleem, namelijk de discrepantie tussen de richtlijnen voor de financiële verslaglegging en de gebruikersbehoeften. Daarom is deze optie niet geschikt om binnen de gegeven tijdslimiet een snelle lastenvermindering te bereiken.

Vergelijking van opties en rechtvaardiging voor het voorstel van de commissie

De optie die de sterkste lastenvermindering met zich meebrengt, is de optie om micro-entiteiten vrij te stellen (optie 3). Deze optie kan ook binnen het kortste tijdsbestek worden uitgevoerd. De commissie is van mening dat deze optie daarom het meest geschikte alternatief is om de administratieve last van de kleine ondernemingen aanzienlijk te verminderen en de vereisten op het gebied van financiële verslaglegging af te stemmen op de werkelijke behoeften van gebruikers en opstellers.

Naar verwachting zal uitvoering van optie 3 de volgende gevolgen hebben:

- vermindering van de administratieve lasten;
- relevantere en beter begrijpelijke informatie voor hoofdgebruikers, waaronder belastinginstanties en crediteuren, en voor de bedrijfsleiding;
- geen significante negatieve gevolgen voor de informatie aan de externe belanghebbenden en crediteurenbescherming;
- gevolgen voor de interne markt en gelijke concurrentievoorwaarden;
- enige negatieve effecten op de verzameling van statistische gegevens;
- geen negatieve effecten op de verzameling van informatie voor de belastingen;
- minder werk voor de accountantsbranche;
- enkele sociale aspecten.

Vermindering van de administratieve lasten

In het uiterste scenario waarin alle lidstaten de micro-ondernemingen vrijstellen en geen extra voorschriften opleggen, bedragen de mogelijke besparingen als gevolg van het voorstel in het gunstigste geval € 6,3 miljard (binnen

een marge van € 5,9 miljard tot € 6,9 miljard). Het is echter waarschijnlijk dat veel lidstaten de micro-entiteiten, nadat zij deze van de voorschriften van de Vierde Richtlijn hebben uitgesloten, andere verslagleggingsvoorschriften opleggen, bijvoorbeeld met het oog op de belastingen en de financiële verslaglegging. Deze alternatieve voorschriften kunnen ten koste gaan van de lastenvermindering voor de ondernemingen. Op dit tijdstip is het echter niet mogelijk het potentiële effect op EU-niveau te kwantificeren.

Relevantere en beter begrijpelijke informatie voor hoofdgebruikers, waaronder belastinginstanties en crediteuren, en voor de bedrijfsleiding

De jaarrekeningen kunnen beter worden afgestemd op de behoeften van belanghebbenden en de bedrijfsleiding van micro-ondernemingen, waarbij rekening wordt gehouden met het begrijpelijkheids criterium.

Geen significante negatieve gevolgen voor de informatie aan de externe belanghebbenden en crediteurenbescherming

De belangrijkste gebruikers van jaarverslagen van micro-entiteiten zijn banken en belastinginstanties. Banken zijn doorgaans niet geïnteresseerd in de gedetailleerde informatie in de jaarverslagen die op grond van de richtlijnen worden verschaft. In hun reacties op de raadpleging van de commissie van 2007 waren de banken en de bedrijfstak in het algemeen vóór ontheffing van de micro-entiteiten van de voorschriften van de richtlijnen voor de financiële verslaglegging.

Gevolgen voor de interne markt en gelijke concurrentievoorwaarden

De gevolgen voor de interne markt zijn naar verwachting niet significant, aangezien de behoeften aan financiële verslaglegging van micro-entiteiten basaal zijn en de wettelijk verplichte jaarverslagen doorgaans geen belangrijke informatiebron vormen. Bovendien hebben slechts weinig micro-entiteiten grensoverschrijdende activiteiten.

Enige negatieve effecten op de verzameling van statistische gegevens

In een aantal lidstaten kan dit effect zich voordoen, waardoor wellicht de methodiek van de verzameling van statistische gegevens moet worden gewijzigd.

Geen negatieve effecten op de verzameling van informatie voor de belastingen

De belastingautoriteiten zijn bevoegd om informatie volgens hun verslagleggingsvoorschriften op te vragen en

om verificaties (controles) van de financiële informatie te verrichten.

Minder werk voor de accountantsbranche

Er zal minder werk zijn voor de accountantsbranche bij de voorbereiding en de controle van de wettelijk verplichte jaarverslagen. Dit wordt naar verwachting gedeeltelijk gecompenseerd door de inzet van professionele accountants voor andere werkzaamheden met meer toegevoegde waarde.

Sociale aspecten

Er zal iets minder openbare informatie voor werknemers van micro-entiteiten beschikbaar zijn. Gezien het rechtstreekse contact dat werknemers gewoonlijk met de bedrijfsleiding en de eigenaren van micro-entiteiten hebben, zijn openbaar gemaakte jaarrekeningen van minder belang om aan de informatiebehoefte te voldoen. De situatie is vergelijkbaar met die van vennootschappen met onbeperkte aansprakelijkheid van dezelfde grootte.

3. Gevolgen voor de Nederlandse situatie

Onlangs is door het kabinet een pakket aan extra maatregelen ter bestrijding van de economische crisis bekend gemaakt. Hierin is het plan opgevat om het voorstel van de Europese Commissie, inzake het vrijstellen van het verplicht opstellen van een jaarrekening door micro-entiteiten, over te nemen. Hiermee beoogt het kabinet op korte termijn de regeldruk aan te pakken en zo extra vermindering van administratieve lasten voor vooral kleine ondernemers te realiseren. Het kabinet denkt dat met het totale pakket aan extra maatregelen voor lastenverlichting een besparing voor het bedrijfsleven van circa € 1 miljard gerealiseerd kan worden.

Of de door de Europese Commissie beoogde voordelen in de Nederlandse situatie daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd, is nog maar de vraag. Naast een schets van de huidige situatie wordt hieronder een aantal voor- en nadelen geschetst van de invoering van het voorstel van de Europese Commissie in de Nederlandse situatie.

Huidige situatie

Op dit moment zijn er al (wettelijke) regelingen aanwezig die voor lastenverlichtingen hebben gezorgd. Door de wetswijziging van 12 juni 2008 biedt de Nederlandse wet de mogelijkheid aan kleine rechtspersonen om, ingaande boekjaar 2007, hun jaarrekening op te stellen op basis van

fiscale in plaats van commerciële grondslagen. Het gebruikmaken van deze faciliteit kan op twee manieren leiden tot lastenverlichting:

- Cijfers hoeven slechts eenmaal te worden opgesteld voor zowel de jaarrekening als de aangifte vennootschapsbelasting.
- Middelgrote ondernemingen kunnen soms, bij toepassing van fiscale grondslagen, geclassificeerd worden als kleine onderneming en derhalve niet (meer) geconfronteerd worden met wettelijke controleplicht.

Verder leidt ook de introductie van XBRL tot lastenverlichtingen. Hiermee kunnen (kleine) ondernemingen zowel hun financiële als niet-financiële informatie voor verschillende elektronische (financiële) rapportageverplichtingen koppelen en digitaliseren.

En ten slotte hebben ook de initiatieven zoals die zijn ontplooid om te komen tot afspraken over 'horizontaal toezicht' (zie ook het artikel 'In control en fiscaliteit' van Eelco van der Enden in Spotlight 2008-2) een lastenverlichtend effect.

Nadelen van invoering

- Ondanks het wegvallen van de verplichting tot het opstellen van een jaarrekening zullen kleine ondernemingen nog steeds een boekhouding moeten voeren. Zo is deze informatie nog steeds nodig voor de aangifte van de vennootschapsbelasting en de gegevens voor het CBS.
- Door het afschaffen van de verplichting voor micro-entiteiten wordt een stap achterwaarts gezet als het gaat om standaardisatie en transparantie van financiële gegevens.
- Een betrouwbare rapportage van financiële gegevens blijft nodig voor aanvragen van kredieten (banken), informatieverschaffing aan leveranciers en (potentiële) klanten. Het ligt voor de hand te veronderstellen dat deze laatste categorie een meer afwachtende en kritische houding zal aannemen als het gaat om zaken doen met micro-entiteiten.
- Voor kleine ondernemingen die grensoverschrijdende activiteiten ontplooiën kunnen er concurrentieverschillen optreden indien de regeling voor micro-entiteiten in andere landen anders wordt ingevuld.

Voordelen van invoering

- Voor kleine ondernemingen die geen relaties met derden onderhouden, kan er daadwerkelijk sprake zijn van lastenverlichting. Het niet opstellen van een jaarrekening heeft in deze situatie geen nadelige gevolgen als het gaat

om bijvoorbeeld crediteurenbescherming. Rapportage in verband met de aangifte van de vennootschapsbelasting blijft echter evident.

- Aangezien er geen verplichting meer is tot het opstellen van een jaarrekening kan de deponering van jaarstukken voor micro-entiteiten worden afgeschaft. Een kanttekening hierbij is wel dat de mogelijke gevolgen hiervan voor de hoofdelijke aansprakelijkheid van bestuurders nader zullen moeten worden onderzocht.

4. Slot

Het voorstel van de Europese Commissie is nauw verbonden met de algemene modernisering en vereenvoudiging van de Vierde en de Zevende Richtlijn voor de financiële verslaggeving. Doelstelling is een betere afstemming op de behoeften van de gebruikers en de opstellers

van de financiële verslagen, een algemene vermindering van de administratieve last en meer aandacht voor de kwaliteit en de toegankelijkheid van relevante financiële informatie voor belanghebbenden. De commissie heeft zich ten doel gesteld om het voorstel begin 2010 in te voeren. Over de invoerdatum in Nederland en eventuele overgangsregelingen is op dit moment nog niets bekend. Gelet op de huidige situatie lijkt de voorgenomen invoering in Nederland niet per definitie de juiste keuze. Wellicht dat de politiek in de komende periode, nog voor de invoering een feit wordt, tot aangepaste inzichten komt.

In april 2009 heeft de Europese Raad besloten het voorstel van de commissie niet op deze wijze te behandelen. De commissie zal het voorstel voor micro-entiteiten nu integreren in de komende voorstellen tot modernisering van de Vierde en Zevende Richtlijn. We zullen het voorstel dan ook zeker terugzien!

